

Богдан Гавриловић (фото: Ф-199 САНУ)

Проф. др Богдан Гавриловић (1864-1947)

СКА: дописни члан од 1902. године; редовни члан 1905. године;

секретар Академије природних наука (1928-31);

председник СКА (1931-37);

члан одбора за везе са иностранством Већа Математичког института од 1946. године;

Југославенска академија знаности и умјетности у Загребу: дописни члан од 1906. године

Рођен је у Новом Саду. Студије математике, физике и астрономије завршио је на Филозофском факултету Универзитета у Будимпешти где је и докторирао. Усавршавао се и боравио у познатим научним центрима Западне Европе. Био је наставник Велике школе а потом редовни професор и предавао је математику дуже од педесет година, на Филозофском и на Техничком факултету. Био је члан новосадског гимнастичког друштва које је основао песник Лаза Костић а у Прагу се усавршавао у гимнастици и мачевању. Био је члан и председник Београдског друштва за гимнастику и мачевање и оснивач и председник спортског друштва „Сокол” у Београду. Основао је библиотеку Математичког семинара, био је најактивнији члан комисија које су, у периоду 1899-1905. радиле на подизању Велике школе на ниво Универзитета. Био је члан друштва *Circolo matematico di Palermo*, *Dr. hon. causa* Универзитета у Атини, члан Друштва Никола Тесла, а од 1939, када је основан Институт Никола Тесла, директор института. Објављивао је своје оригиналне научне резултате у Гласу Српске краљевске академије и у Раду Југославенске академије знаности и умјетности. Аутор је књига Аналитичка геометрија и Теорија Детерминаната. Био је декан Техничког факултет 1909/10. и ректор Универзитета у Београду (1910-1913 и 1921-1924).

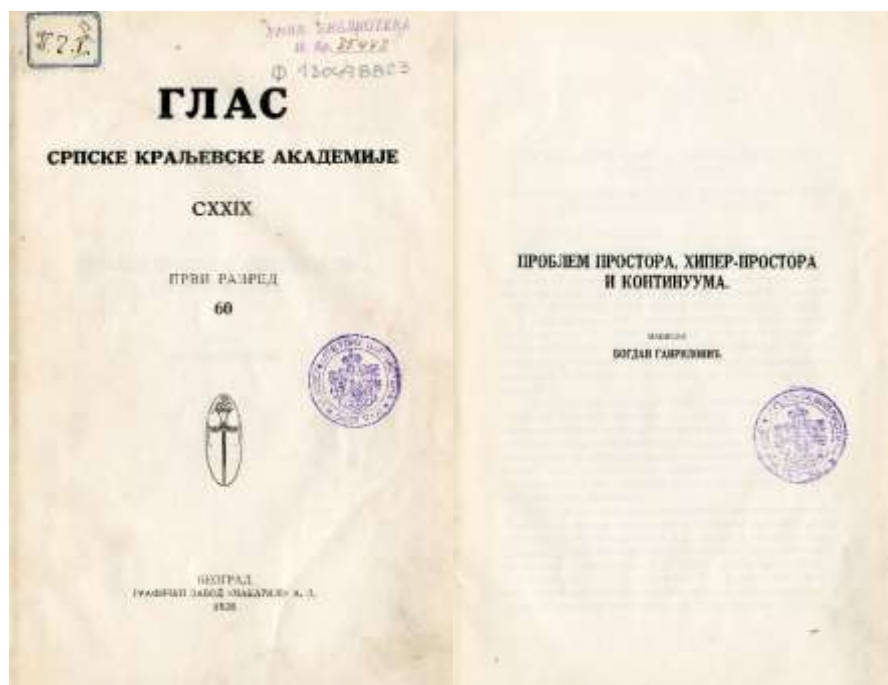
Бавио се воћарством и у томе пратио и користио тековине науке и примењивао за оно време савремене пољопривредне технике. Према речима Милутина Миланковића, воће из његовог воћњака било је најбоље у земљи. Уз Димитрија Нешића и Михаила Петровића, Гавриловић је најзаслужнији за стварање математичке школе у Београду. Као математичара по студијама а хуманисту по образовању њега је подједнако занимало како се природне и математичке науке осликавају на разне видове развоја људског друштва, а своја размишљања из филозофије, историје, образовања и језика представио је у низу говора и есеја.

Корица књиге „Теорија Детерминаната“ Богдана Гавриловића, 1899. година
(Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“)

Говор Богдана Гавриловића „О просвећеном идеализму и неговању његову вишом наставом“, 1901. година, у Великој школи

Књига „Проблем простора, хипер-простора и континуума, Богдана Гавриловића, 1928. година (Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“)

Литература

Анђус, В. (Ур.). (1996). *Грађевински факултет Универзитета у Београду 1846-1996*, књига 1. (стр.334). Београд, Србија: Грађевински факултет Универзитета у Београду.

Гавриловић, Б. (1926). *Култура и хармонија*. Београд, Србија: Универзитет у Београду.

Мијајловић, Ж. (1997.). Богдан Гавриловић. У: Сарић, М. (Ур.), *Живот и дело српских научника*, књига 2. (стр.71-104). Београд, Србија: Српска академија наука и уметности.